

[Gert Petersen.]

videnskabelige arbejder, som kom til udtryk i hr. Ove Jensens betragtninger, var ganske forbløffende. Det argument, at der her var et vandløb, som det var nødvendigt at bevare af hensyn til det videnskabelige arbejde, blev fejlet til side, som om videnskabeligt arbejde var noget, nogle originaler kastede sig ud i som en munter hobby, som de oven i købet fik penge for. Det var ikke noget med at finde ud af, hvordan fiskebestanden opfører sig, hvordan man også erhvervsøkonomisk kan få mest muligt ud af fiskebestanden, ud af vandenes rigdom.

Endelig vil jeg godt sige til sidst, at jeg heller ikke kan følge hr. Ove Jensen i hans syn på begrebet samfundsmæssig nytte af arbejdspladser. Jeg er helt enig i, at der bør føres en anden beskæftigelsespolitik i dette her land, altså ikke hr. Ove Jensens, men jeg synes nok, at begrebet samfundsmæssig nytte indeholder mere, end hr. Ove Jensen lægger i det.

Det er da højst tænkeligt, hr. Ove Jensen, at Sevesofabrikken i Italien, den, der forgiftede store dele af Norditalien, har bragt masser af udenlandsk valuta hjem til Italien, jeg ved det ikke, men det er da højst tænkeligt, og hvis virksomhedens indehavere, undtagelsesvis for et multinationalt selskab at være, også har været fair med hensyn til skattebetaling, kan det også godt være, at den italienske stat har hentet betydelige skatter hjem fra Sevesofabrikken, og den har under alle omstændigheder givet beskæftigelse, men hvad hjælper det, når den samtidig har været anledning til en forfærdelig masse ulykker både for den nuværende generation og, hvis den havde fået lov til at fortsætte, i særdeleshed for kommende generationer?

Spørgsmålet om samfundsmæssig nytte er netop spørgsmålet om en helhedsbetragtning, en helhedsbetragtning, som vi er begyndt at anlægge i vores regionale planlægningslove, men en helhedsbetragtning, som fremskridtspartiet vil hugge over, så kun hensynet til profitten står tilbage.

Fuglsang (DKP):

Både i forespørgslens tekst og i talen, som hr. Ove Jensen netop har holdt, blev det sagt, at fredninger bør gennemføres sådan, at de sker ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering, hvorved man på den ene side lægger vægt

på de fredningsmæssige hensyn og på den anden side den samfundsmæssige nytte af de arbejdspladser, som vil kunne nedlægges, og hr. Ove Jensen mener både ifølge sin tale og endnu mere ifølge den dagsorden, der er foreslået, at der bør gennemføres en ændring, sådan at disse ting kan opfyldes. Men jeg vil gerne sige, at både ved at læse dagsordenens tekst og ikke mindre ved at høre de taler, der er holdt her, forstår jeg, at de ændringer, som man ønsker fra fremskridtspartiets side, ikke er i den retning, at man både skal afveje de samfundsmæssige helhedshensyn og de enkeltes interesser, men langt mere, at man skal ofre de samfundsmæssige hensyn for små grupperes individuelle interesser.

Jeg vil såmænd også gerne lige skynde mig at sige, at når hr. Ove Jensen sagde, at hvis man freder Idum Å, kunne man lige så godt frede en lang række andre vestjyske åer, er jeg for så vidt enig med ham. Hvis vi ser tilstandene i en række danske åer, både i Vestjylland og andre steder, kunne det måske nok være nødvendigt at gå lidt videre både med hensyn til fredning og med hensyn til at bekæmpe den forurening, som jo forvandler en hel række af vores vandløb til kloakker uden biologisk liv i nogen henseende.

Men det, det drejer sig om, er for det første at udtrykke nogle ædle hensigter, det andet bliver den praktiske gennemførelse af disse hensigter, for som ministeren sagde, stilles vi jo stadig væk over for ganske konkrete situationer, hvor de enkelte personers eller grupperes interesser og de samfundsmæssige interesser ikke falder sammen eller, for at sige det sådan, ikke falder sammen inden for visse perioder, og så må man jo tage stilling. Her er det min mening, sådan som jeg også forstod, det var ministerens, at hvor der kommer modsætninger, bør samfundet som helhed have fortrinnet, og det skinner jo igennem hr. Ove Jensens oplæg, at efter fremskridtspartiets mening er det mindretallets mere eller mindre ædle interesser, som må have fortrinnet.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget mere, men blot for en sikkerheds skyld understrege – og jeg tror, det gælder mange andre og måske endda alle her i salen – at vi både forstår og anerkender den betydning, dambrugene har. Det gælder som nævnt beskæftigelsesmæssigt, det gælder, hvad der også er nævnt, deres betydning med hensyn til produktion og med